

รายงานผลลัพท์การเรียนรู้ของผู้เรียน
เรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดเชิงคำนวณด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้
แบบฝึกทักษะ Unplugged Coding เรื่อง การออกแบบอัลกอริทึม
ด้วยผังงาน รายวิชา วิทยาการคำนวณและการออกแบบเทคโนโลยี๒
ของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

นางสาวนงนุช ทองมาก
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการ

ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๗
โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ตรัง กระบี่
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ โดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง จังหวัดตรัง มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม โดยงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

ขอขอบคุณ คณะผู้บริหารโรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง คณะครูผู้ชำนาญการในด้านต่างๆ ตลอดจนผู้เกี่ยวข้อง ที่กรุณาให้คำแนะนำ ปรีกษา และตรวจสอบ ความถูกต้องในการทำการศึกษาวิจัย ครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนครูกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย รวมถึงเพื่อนครูกลุ่มสาระการเรียนรู้และเทคโนโลยี โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุงทุกท่าน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุงทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือ และให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้จนทำให้งานศึกษาฉบับนี้ประสบความสำเร็จ

และสุดท้ายขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัว ที่ให้ความช่วยเหลือ เป็นกำลังใจให้แก่ผู้ศึกษา ตลอดจนช่วยแบ่งเบาภาระงาน จนทำให้ผู้ศึกษาสามารถทำงานศึกษาค้นคว้าฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

นงนุช ทองมาก

หัวข้อวิจัยในชั้นเรียน	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ ๒ โดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง จังหวัดตรัง
โดย	นางนุช ทองมาก
ปีการศึกษา	๒๕๖๗

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ ๒โดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุงมีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ ๑) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้หนังสือชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม และ ๒) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้หนังสือชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม กับเกณฑ์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี ๑) หนังสือเสริมประสบการณ์รู้เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม และ ๒) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางเรียนเรื่อง การเขียนอัลกอริทึม สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือใช้สถิติแบบบรรยายโดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ๑) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม มากกว่าก่อนเรียน เท่ากับ ๑๐.๔๕ คะแนน และ ๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม มากกว่าเกณฑ์ เท่ากับ ๐.๐๖ คะแนน

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ	ค
๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญ.....	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า	๒
๑.๓ คำถามงานวิจัย.....	๓
๑.๔ สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	๓
๑.๕ ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	๔
๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะ	๔
๑.๗ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๕
๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๖
๒.๑ หลักสูตรสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มาตรฐานการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....	๗
๒.๒ ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	๙
๒.๓ ประเภทของแบบทดสอบการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	๑๒
๒.๔ ความหมายของเนื้อหาของการเขียนอัลกอริทึม.....	๒๐
๒.๕ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๓๐
๒.๖ กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	๓๓
๓ วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	๔๘
๓.๑ กลุ่มเป้าหมาย.....	๔๙
๓.๒ แบบแผนการวิจัย.....	๔๙
๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๔๙
๓.๔ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๔๙
๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๖๔
๕ สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	๗๔
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	๗๙
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	๘๑
ข้อเสนอแนะ	๘๒
บรรณานุกรม	๘๓

สารบัญตาราง

บทที่	หน้า
ตารางที่ ๑ ตารางแสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง.....	๘๖
ตารางที่ ๒ ตารางแสดงความแตกต่างของข้อสอบอัตนัยและปรนัย.....	
ตารางที่ ๓ ตารางแสดงแบบแผนการวิจัย.....	
ตารางที่ ๔ ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียน อัลกอริทึมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนเมืองกลาง จังหวัดตรัง.....	
ตารางที่ ๕ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม.....	
ตารางที่ ๖ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ ของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม กับเกณฑ์.....	

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในปัจจุบันได้พัฒนาเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วตามสภาพแวดล้อม ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและวิทยาการต่าง ๆ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ โดยผ่านสื่อที่มีอยู่มากมาย ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันนอกจากให้ความรู้เข้าใจในเนื้อหาแล้วจำเป็นต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๕๓ กำหนดให้การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยกำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและได้วางแนวทางการจัดการศึกษาว่าให้ยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นและแก้ปัญหาเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๕๓) เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่รุดหน้าไปอย่างรวดเร็วได้แสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสารภายในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว ทำให้โอกาสในการสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนในสภาพการณ์ที่ต่างกัน ลดน้อยลงและเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๕๑ : ๒๕๕๔) กล่าวว่าในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ได้จัดให้มีการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เปลี่ยนบทบาทของครูจากผู้ที่ถ่ายทอดความรู้เพียงผู้เดียว มาเป็นผู้ชี้แนะความรู้ มีรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับสภาพของบุคคล ให้การสนับสนุนสื่อการเรียนการสอน และศูนย์การเรียนรู้ที่จะต้องให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ยกกระตักคุณภาพการ

เรียนการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ให้มีมาตรฐานสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนและได้รับการฝึกฝน (กรมวิชาการ, ๒๕๕๕ : ๑๔๔)

จินดา พลัรักษ์ (๒๕๕๑ : ๘) ได้ให้ความหมายของสื่อการเรียนรู้ว่า สื่อ หมายถึง ตัวกลางหรือ ะหว่างสิ่งต่างๆ ที่เป็นพาหนะนำความรู้หรือสารสนเทศระหว่างผู้ส่งกับผู้รับ เพื่อเป็นการพัฒนาการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น การจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันจึงมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยเฉพาะการนำ สื่อต่าง ๆ แต่ละประเภทมาใช้ในการจัดกิจกรรม เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายหนังสือการ์ตูน จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทในการเสนอสาระความรู้ โดยนำเสนอด้วยภาพและคำบรรยายที่สามารถดึงดูดความสนใจ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดการเรียนรู้ที่ดี รูปแบบของหนังสือการ์ตูนเป็นจุดอ่อนที่ทำให้เด็กสนใจ โดยเฉพาะการสื่อความหมายด้วยภาพ แม้แต่เด็กที่ยังอ่านหนังสือไม่ออกก็สามารถลำดับเรื่องได้จากภาพ

จากผลงานการวิจัยของ จินดา พลัรักษ์ (๒๕๕๑ : ๘) ได้จัดกระบวนการเรียนรู้แบบใช้สื่อหนังสือการ์ตูน ก่อนและหลังการใช้สื่อ ผลปรากฏว่า นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อหนังสือการ์ตูนเข้ามาประกอบการสอนนั้น สามารถทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และเนื่องด้วยในปัจจุบันหนังสือวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ที่เน้น Grammar ล้วน ๆ นั้นมักปรากฏแต่เพียงตัวอักษรภาษาอังกฤษเท่านั้น หรือถ้ามีก็มักไม่ตรงกับเนื้อหาที่เรียนมากนัก และค่อนข้างมีน้อยแม้กระทั่งในอินเทอร์เน็ตก็ตาม จากการที่ภายในหนังสือมีแต่ตัวอักษรล้วน ๆ นั้น ส่งผลทำให้นักเรียนไม่สนใจที่จะอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ เวลาที่ครูผู้สอนนักเรียนก็จะใช้วิธีการเขียนโครงสร้างประโยค ตัวอย่างประโยคลงบนกระดานหรือ Power point ซึ่งไม่ได้ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามเมื่อมีรูปภาพต่าง ๆ นักเรียนสามารถจดจำเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว

ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนรายวิชาวิทยาการคำนวณการออกแบบและเทคโนโลยี ๒๒ จากผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง โดยพิจารณาจากผลการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม พบว่าผู้เรียน ไม่สามารถเขียนอัลกอริทึมได้อย่างถูกต้อง จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม และเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้ชุดฝึก Unplugged Codingเรียนรู้เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม ในการประกอบการสอน ว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องดังกล่าวเพิ่มขึ้น มากน้อยเพียงใด อีกทั้งยังก่อให้เกิดแนวทางในการพัฒนา การจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ โดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง จังหวัดตรัง มีวัตถุประสงค์ของ การวิจัยดังนี้

๑.๒.๑ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและ
วิทยาการคำนวณ๒ ของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม กับ
เกณฑ์สูงกว่าร้อยละ ๘๐

๑.๓ คำถามวิจัย

การวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการ
คำนวณ๒ โดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑
โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง มีคำถามวิจัยดังนี้

๑.๓.๑ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและ
วิทยาการคำนวณ๒ ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริ
ทึม เป็นอย่างไร

๑.๓.๒ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและ
วิทยาการคำนวณ๒ ของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม กับ
เกณฑ์เป็นอย่างไร

๑.๔ สมมติฐานการวิจัย

การวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการ
คำนวณ๒ โดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑
โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง จังหวัดภูเก็ต มีสมมติฐานการวิจัยดังนี้

๑.๔.๑ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการ คำนวณ ๒
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง หลังเรียนโดยใช้ชุดฝึก Unplugged
Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม มากกว่าก่อนเรียน

๑.๔.๒ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง โดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การ
เขียนอัลกอริทึมมากกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

๑.๕ ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการ
คำนวณ๒ โดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding หน่วยที่ ๕ แนวคิดเชิงคำนวณ เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง มีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

๑.๕.๑ ด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา
๒๕๖๗ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง จำนวน ๒๖ คน

๑.๕.๒ ด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นเนื้อหา วิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ ๒
หน่วยที่ ๕ แนวคิดเชิงคำนวณ เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม

๑.๕.๓ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง อำเภอถลาง จังหวัดตรัง ภาคเรียนที่ ๒
ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๗ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ จำนวน ๒๖ คน

๑.๕.๔ ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

๑. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการคำนวณการออกแบบและเทคโนโลยี ๒ หน่วยที่ ๕ แนวคิดเชิงคำนวณ โดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม

๒. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยที่ ๕ แนวคิด เชิงคำนวณ โดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ ภาคเรียนที่ ๒ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๗ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง จังหวัดตรัง

๑.๖ คำนิยามศัพท์

การวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ โดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้ให้ความหมายคำศัพท์ ดังนี้

๑.๖.๑ นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗

๑.๖.๒ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุงหมายถึง สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาพังกา ภูเก็ต ระนอง กระทรวงศึกษาธิการ วนทวงศ์ แขวงลำด้อยต้ง เขตหนองจอก จังหวัดตรัง ๑๐๕๓๐

๑.๖.๓ ชุดฝึก Unplugged Coding คือ เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการจัดการเรียนการสอน เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม ประกอบไปด้วยเนื้อหา ๒ ส่วน คือ (๑.) ส่วนเนื้อหา ผังงาน (Flowchart) (๒.) ส่วนเนื้อหา รหัสเทียม (Pseudo Code)

๑.๖.๔ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ ซึ่งสามารถวัดได้จาก คะแนนการตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม

๑.๖.๕ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนอัลกอริทึม หมายถึง เครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนอัลกอริทึม มี ๒ ประเภท คือ

(๑.) เครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนอัลกอริทึม ผังงาน (Flowchart)

(๒.) เครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนอัลกอริทึม รหัสเทียม (Pseudo Code)

๑.๖.๖. เกณฑ์ หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง จังหวัดตรัง สูงกว่าร้อยละ ๘๐

๑.๗ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลให้ครูผู้สอนนำมาวิเคราะห์ พิจารณา ปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ ให้มีประสิทธิภาพและเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนในเรื่องอื่น ๆ

บทที่ ๒

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ โดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง จังหวัดตรัง ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อดังนี้ค้นคว้าเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องดังนี้

๑. หลักสูตรสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มาตรฐานการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๑.๑ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้การรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๑.๒ คำอธิบายรายวิชา วิทยาการคำนวณ (ว๒๒๑๐๓)

๒. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

๓. ประเภทของแบบทดสอบการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

๓.๑ ความหมายของแบบทดสอบ

๓.๒ ประเภทของแบบทดสอบ

๓.๓ แบบทดสอบและการสร้าง

๔. ความหมายของเนื้อหาของการเขียนอัลกอริทึม

๕. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๖. กรอบแนวคิดในการวิจัย

๒.๑ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๐)

ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างพื้นฐานการคิดและเป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาและวิกฤตของชาตินอกจากนี้ยังได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาซึ่งกำหนดไว้เฉพาะส่วนที่จำเป็นสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตที่มีคุณภาพ ซึ่งองค์ประกอบของหลักสูตรทั้งในด้านของเนื้อหา การจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล การเรียนรู้นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางรากฐานการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นให้มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกันตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ (กระทรวงศึกษาธิการ. ๒๕๕๑)

สำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนเป็นพื้นฐาน เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิต หรือศึกษาต่อในวิชาชีพที่ต้องใช้วิทยาศาสตร์ได้ โดยจัดเรียงลำดับความยากง่ายในแต่ละระดับชั้นให้มีการเชื่อมโยงความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความคิดทั้งความคิดเป็นเหตุเป็นผลคิดสร้างสรรค์คิดวิเคราะห์วิจารณ์ มีทักษะที่สำคัญทั้งทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ในการค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สามารถแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบสามารถตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลหลากหลายและประจักษ์พยานที่ตรวจสอบได้ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.๒๕๖๐)

๒.๑.๑ สารและมาตรฐานการเรียนรู้การรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ นี้ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ออกเป็น ๔ สาร ได้แก่ สารที่ ๑ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ สารที่ ๒ วิทยาศาสตร์กายภาพ สารที่ ๓ วิทยาศาสตร์โลกและอวกาศ สารที่ ๔ เทคโนโลยี มีสาระเพิ่มเติม ๔ สาร ได้แก่ สารชีววิทยา สารเคมี สารฟิสิกส์ และสารโลกดาราศาสตร์และอวกาศ ซึ่งองค์ประกอบของหลักสูตร ทั้งในด้านของเนื้อหา การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้นั้น มีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางรากฐานการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของผู้เรียน ในแต่ละระดับชั้น ให้มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์รายละเอียด ดังนี้

สารที่ ๑ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ

มาตรฐาน ว ๑.๑ เข้าใจความหลากหลายของระบบนิเวศ ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งไม่มีชีวิตกับสิ่งมีชีวิต และความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตกับสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ในระบบนิเวศ การถ่ายทอดพลังงานการเปลี่ยนแปลงแทนที่ในระบบนิเวศ ความหมายของประชากร ปัญหาและผลกระทบที่มีต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางในการอนุรักษ์ธรรมชาติและการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมทั้งนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

มาตรฐาน ว ๑.๒ เข้าใจสมบัติของสิ่งมีชีวิต หน่วยพื้นฐานของสิ่งมีชีวิต การลำเลียงสารเข้าและออกจากเซลล์ความสัมพันธ์ของโครงสร้าง และหน้าที่ของระบบต่าง ๆ ของสัตว์และมนุษย์ที่ทำงานสัมพันธ์กัน ความสัมพันธ์ของโครงสร้าง และหน้าที่ของอวัยวะต่าง ๆ ของพืชที่ทำงานสัมพันธ์กัน รวมทั้งนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

มาตรฐาน ว ๑.๓ เข้าใจกระบวนการและความสำคัญของการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม สารพันธุกรรมการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรมที่มีผลต่อสิ่งมีชีวิต ความหลากหลายทางชีวภาพและวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต รวมทั้งนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

หมายเหตุ: มาตรฐาน ว ๑.๑ – ว ๑.๓ สำหรับผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

สารที่ ๒ วิทยาศาสตร์กายภาพ

มาตรฐาน ว ๒.๑ เข้าใจสมบัติของสสาร องค์ประกอบของสสาร ความสัมพันธ์ระหว่างสมบัติของสสารกับโครงสร้างและแรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาค หลักและธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลงสถานะของสสาร การเกิดสารละลาย และการเกิดปฏิกิริยาเคมี

มาตรฐาน ว ๒.๒ เข้าใจธรรมชาติของแรงในชีวิตประจำวัน ผลของแรงที่กระทำต่อวัตถุ ลักษณะการเคลื่อนที่ แบบต่าง ๆ ของวัตถุ รวมทั้งนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

มาตรฐาน ว ๒.๓ เข้าใจความหมายของพลังงาน การเปลี่ยนแปลงและการถ่ายโอนพลังงาน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสสารและพลังงาน พลังงานในชีวิตประจำวัน ธรรมชาติของคลื่น ปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเสียง แสง และคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า รวมทั้งนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

หมายเหตุ: มาตรฐาน ว ๒.๑ – ว ๒.๓ สำหรับผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

สารที่ ๓ วิทยาศาสตร์โลกและอวกาศ

มาตรฐาน ว ๓.๑ เข้าใจองค์ประกอบ ลักษณะ กระบวนการเกิด และวิวัฒนาการของเอกภพ กาแล็กซี ดาวฤกษ์และระบบสุริยะ รวมทั้งปฏิสัมพันธ์ภายในระบบสุริยะที่ส่งผลต่อสิ่งมีชีวิตและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอวกาศ

มาตรฐาน ว ๓.๒ เข้าใจองค์ประกอบและความสัมพันธ์ของระบบโลก กระบวนการเปลี่ยนแปลงภายในโลก และบนผิวโลก ธรณีพิบัติภัย กระบวนการเปลี่ยนแปลงลมฟ้าอากาศและภูมิอากาศโลก รวมทั้งผลต่อสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม

หมายเหตุ: มาตรฐาน ว ๓.๑ – ว ๓.๒ สำหรับผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

สาระที่ ๔ เทคโนโลยี

มาตรฐาน ว ๔.๑ เข้าใจแนวคิดหลักของเทคโนโลยีเพื่อการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ใช้ความรู้และทักษะทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และศาสตร์อื่น ๆ เพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนางานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการออกแบบเชิงวิศวกรรม เลือกใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อชีวิต สังคม และสิ่งแวดล้อม

มาตรฐาน ว ๔.๒ เข้าใจและใช้แนวคิดเชิงคำนวณในการแก้ปัญหาที่พบในชีวิตจริงอย่างเป็นขั้นตอน และเป็นระบบ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการเรียนรู้ การทำงาน และการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้เท่าทัน และมีจริยธรรม

จากมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้นต่างกันไป เมื่อพิจารณาถึงหลักสูตร และวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์จะพบว่า ในการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์สิ่งที่ควรปลูกฝังให้กับผู้เรียนนั้นไม่ใช่ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์เท่านั้น แต่ควรปลูกฝังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ควบคู่ไปด้วยถ้าผู้เรียนเกิดความสนใจสนุกสนานควบคู่ไปกับการได้รับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการทำกิจกรรม มีกระบวนการในการคิดตามระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนวิทยาศาสตร์อย่างถูกวิธี สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้ และสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้ตลอดจนสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคมต่อไป

๒.๑.๒ คำอธิบายรายวิชา วิทยาการคำนวณ (ว๒๒๑๐๓)

ศึกษาแนวคิดเชิงคำนวณ การแก้ปัญหาโดยใช้แนวคิดเชิงคำนวณ การเขียนโปรแกรมที่มีการใช้ตรรกะและฟังก์ชัน องค์ประกอบและหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสื่อสาร แนวทางการปฏิบัติเมื่อพบเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีความรับผิดชอบ วิธีการสร้างและกำหนดสิทธิความเป็นเจ้าของผลงาน นำแนวคิดเชิงคำนวณไปประยุกต์ใช้ในการเขียนโปรแกรมหรือการแก้ปัญหาในชีวิตจริง สร้างและกำหนดสิทธิการใช้ข้อมูล ตระหนักถึงผลกระทบในการเผยแพร่ข้อมูล

สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ เทคโนโลยี

มาตรฐาน ง ๔.๒ เข้าใจและใช้แนวคิดเชิงคำนวณในการแก้ปัญหาที่พบในชีวิตจริงอย่างเป็นขั้นตอน และเป็นระบบ

ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการเรียนรู้การทำงาน และการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้เท่าทัน และมีจริยธรรม

ตารางที่ ๑ ตารางแสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. ๒	๑. ออกแบบอัลกอริทึมที่ใช้แนวคิดเชิงคำนวณ ในการแก้ปัญหา หรือการทำงานที่พบในชีวิตจริง	• แนวคิดเชิงคำนวณ • การแก้ปัญหาโดยใช้แนวคิดเชิงคำนวณ • ตัวอย่างปัญหา เช่น การเข้าแถวตามลำดับความสูงให้เร็วที่สุด จัดเรียงสื่อให้หาได้ง่ายที่สุด
	๒. ออกแบบและเขียนโปรแกรมที่ใช้ตรรกะ และฟังก์ชันในการแก้ปัญหา	• ตัวดำเนินการบูลีน • ฟังก์ชัน • การออกแบบและเขียนโปรแกรมที่มีการใช้ตรรกะและฟังก์ชัน • การออกแบบอัลกอริทึม เพื่อแก้ปัญหาอาจใช้แนวคิดเชิงคำนวณในการออกแบบ เพื่อให้การแก้ปัญหามีประสิทธิภาพ • การแก้ปัญหาย่อยเป็นขั้นตอนจะช่วยให้แก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ • ซอฟต์แวร์ที่ใช้ในการเขียนโปรแกรม เช่น Scratch, python, java, c • ตัวอย่างโปรแกรม เช่น โปรแกรมตัดเกรด หาคำตอบทั้งหมดของสมการหลายตัวแปร
	๓. อภิปรายองค์ประกอบและหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีการสื่อสารเพื่อประยุกต์ใช้งานหรือแก้ปัญหาเบื้องต้น	• องค์ประกอบและหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ • เทคโนโลยีการสื่อสาร • การประยุกต์ใช้งานและการแก้ปัญหาเบื้องต้น
	๔. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างปลอดภัย มีความรับผิดชอบ สร้างและแสดงสิทธิในการเผยแพร่ผลงาน	• ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างปลอดภัย โดยเลือกแนวทางปฏิบัติ เมื่อพบเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม เช่น แจ้งรายงานผู้เกี่ยวข้อง ป้องกันการเข้ามาของข้อมูลที่ไม่เหมาะสม ไม่ตอบโต้ ไม่เผยแพร่ • การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีความรับผิดชอบ เช่น ตระหนักถึงผลกระทบในการเผยแพร่ข้อมูล • การสร้างและแสดงสิทธิความเป็นเจ้าของผลงาน • การกำหนดสิทธิการใช้ข้อมูล

๒.๒ ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผลการสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข (๒๕๔๘:๑๒๕) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน

ปราณี กองจินดา (๒๕๔๙: ๔๒) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้ นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง ๓ ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

ฐิติชัย รักบำรุง (๒๕๕๑ : ๒๑) กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้วิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ของผู้เรียนที่วัดได้โดยวัดพฤติกรรมทั้ง ๓ ด้าน ดังนี้

๑. ความรู้ความจำ หมายถึง ความสามารถในการระลึกถึงเรื่องราวหรือสิ่งต่าง ๆ ที่เคยเรียนมาแล้ว เกี่ยวข้องกับ ข้อเท็จจริง ความคิดรวบยอด หลักการของวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ ๒

๒. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการอธิบาย การจำแนก การขยายความ และการแปลความหมาย ความรู้ที่ได้โดยอาศัยข้อเท็จจริง

๓. การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้และวิธีการค้นคว้าหาความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ที่แตกต่างออกไป

ฐิติชัย รักบำรุง (๒๕๕๑ : ๒๑) กล่าวถึงการเรียนการสอนตามทฤษฎี Constructivist Theory ว่า หมายถึง การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้คิดและสร้างความรู้ขึ้นมาตามทฤษฎี Constructivist Theory โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ ซึ่งมีลักษณะของการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน ได้ทบทวนความรู้ รับความรู้ แสวงหาความรู้ตลอดจนรวบรวมข้อมูลจนเกิดเป็นประสบการณ์ ด้วยตนเอง

สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือผลที่เกิดจากการได้รับการค้นคว้า เรียนรู้ ได้รับอบรม สั่งสอน ซึ่งสามารถถ่ายทอดออกมาทางด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

๒.๓ ประเภทของแบบทดสอบการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

๒.๓.๑ ความหมายของแบบทดสอบ

ชาวล แพร่ตกุล (๒๕๕๒ : ๗๓-๗๔) ได้อธิบายแบบทดสอบว่า คือชุดของคำถาม หรือกลุ่มงาน ใด ๆ ที่สร้างขึ้นเพื่อจะชักนำให้ผู้ถูกสอบ แสดงพฤติกรรม อย่างใดอย่างหนึ่งออกมา ให้ผู้สอบ สังเกตได้ และวัดได้พึงเห็นว่าเรื่องราวของการทดสอบทั้งหลายนั้น จะต้องประกอบด้วยภาคกระตุ้นยูแหย์ (Stimulus) กับภาคตอบสนอง (Response) เสมอ เมื่อเราต้องการจะวัดอะไร ๆ ในตัวเด็ก เราก็ต้องมานั่งคิดสร้างสถานการณ์ที่เหมาะสมขึ้นมาสักอย่างหนึ่ง แล้วนำไปกระตุ้นเตือน หรือนำไปทำกิจกรรกับเด็ก โดยสร้างเป็นคำถามในกระดาษ หรือถามปากเปล่า หรือจะเอาเด็กมามัดมือ ปิดตาอะไร ๆ ก็ได้ทั้งนั้น แล้วจึงดูว่า เด็กจะทำปฏิกิริยาโต้ตอบออกมาอย่างไร และวัดได้มากน้อยเท่าใด

สิ่งที่เราใช้เป็นตัวกระตุ้นยูแหย์ให้เด็กเกิดปฏิกิริยานี้ เรียกว่าแบบทดสอบ ถ้าแหย์แล้วเด็กยังเฉย ๆ ไม่แสดงอะไรออกมาหรือแสดงออกมา แต่เราวัดไม่ได้ สิ่งนั้นไม่เรียกว่าแบบทดสอบ เช่น ผูกตาเด็กให้มืด แล้วใช้กระดาษสีต่าง ๆ เป็นเครื่องแหย์ ให้เด็กแสดงปฏิกิริยาตอบว่า เป็นสีอะไรนั้น ไม่นับว่าเป็นการทดสอบ เพราะเด็กไม่แสดงพฤติกรรมอะไร ๆ ที่มึนัยสำคัญ ได้ตอบออกมาให้เราสังเกตเห็นและวัดได้ฉะนั้น

กระดาษสีชุดนี้ยังไม่ใช่เครื่องมือวัด และก็ไม่นับเป็นเครื่องแบบทดสอบด้วย ถ้าเปิดผ้าออกแล้วให้เด็กเรียงลำดับกระดาษสีเหล่านั้นว่าแผ่นใดมีสีเข้มมากไปหาเข้มน้อยกว่ากัน ซึ่งเด็กสามารถแสดงปฏิกิริยาเรียงกระดาษสีให้ครูดูได้ และครูสามารถวัดได้ว่าใครเรียงถูกผิดมากน้อยกว่ากัน เช่นนี้แล้วแผ่นกระดาษสีชุดนั้นก็เรียกว่าแบบทดสอบได้

จากนี้จะเห็นว่าใคร ๆ ที่มีความคิด ก็สามารถสร้างแบบทดสอบได้โดยเฉพาะพวกครู-อาจารย์ ยิ่งควรต้องถือเป็นหน้าที่สำคัญ ที่จะต้องคิดสร้างสรรค์เครื่องมือวัดให้ดีกว่า และแปลกกว่าที่เคยรู้จักมาแล้ว เพื่อการวัดผลได้สมบูรณ์ยิ่ง ๆ ขึ้น เราจะสร้างเป็นรูปแบบใด ๆ ก็ได้ ถ้าเป็นเครื่องมือนี้ ก็สามารถใช้เป็นตัวกระตุ้น ให้เด็กสำแดงพฤติกรรมที่เราต้องการวัด ออกมาให้ประจักษ์ และเรามีวิธีวัดปริมาณพฤติกรรมนั้น ๆ ได้ แบบทดสอบไหนจะดีกว่ากัน อยู่ตรงที่ของใคร จะสามารถชี้เส้นสมรรถภาพนั้นได้ตรง และเหมาะสมมากกว่ากันเป็นสำคัญ

แบบทดสอบชนิดที่ใช้กันมากในโรงเรียน คือประเภทข้อเขียน ถ้าใช้กับเด็กมาก ๆ ก็นิยมใช้แบบปรนัย เพื่อให้ผลทดสอบเชื่อมั่นได้มาก ๆ มีความเที่ยงตรงสูง ๆ และให้ความยุติธรรมมากที่สุดด้วย ข้อสอบปรนัยที่แล้ว ๆ มามักถูกโจมตีบ่อย ๆ ก็เนื่องจากยังไม่รู้เทคนิคของการเขียน และยังไม่ทราบว่าควรเขียนคำถามด้านใดบ้างนั่นเอง แท้จริงแล้ว อย่างน้อยที่สุด ๘๐% ของทุก ๆ สิ่งที่ยกตัวอย่างวัดได้นั้นสามารถวัดได้ด้วยข้อสอบปรนัย (ที่ดี) ทั้งสิ้น และยิ่งจะให้ผลเข้ากับหลักเกณฑ์มากกว่าเสียด้วยซ้ำไป นาน ๆ จึงจะมีความจำเป็นสักครั้งที่จะต้องอาศัยแบบความเรียงหรือแบบอัตนัย ดังเช่นในการสอบของนักเรียนกลุ่มเล็ก ๆ หรือเรื่องจำเป็นเฉพาะเจาะจงจะวัดความสามารถในการเขียน

ซวาล แพร์ตกุล (๒๕๕๒ : ๕๔, ๗๔) ในการจำแนกประเภทของการทดสอบนี้ก็เช่นเดียวกับเรื่องแม่ค้าแยกประเภทส้ม กล่าวคือ เราควรเอาใจใส่ให้นักเรียนอยู่ ๓ ฝ่ายใหญ่ ๆ คือ ๑) ฝ่ายสติปัญญา หรือที่เรียกว่าด้านการศึกษา ด้านสมอง อันได้แก่ความรู้ ความฉลาด ความถนัด และทักษะสมอง ๒) ฝ่ายจิตใจหรืออารมณ์ ที่เรียกว่าด้านการปรับตัว อันได้แก่ทัศนคติ ความสนใจ และความนิยมชมชื่น และ ๓) ฝ่ายร่างกาย ที่เรียกว่าความคล่องแคล่วสอดคล้อง ประสานสัมพันธ์กัน ระหว่างจิตใจกับการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อ หรืออริยาบถต่าง ๆ

หากจะยึดหลักเกณฑ์ โดยถือเอาหน้าที่หรือการงาน ตามแบบทดสอบจะสามารถปฏิบัติได้แล้ว ก็อาจแบ่งการทดสอบในโรงเรียน ออกเป็นสามประเภทใหญ่ กับชนิดย่อย ๆ ของแต่ละประเภทดังนี้

๑. แบบทดสอบความสัมฤทธิ์ (Achievement Test)

๑.๑ แบบทดสอบของครู (Teacher-made Test)

๑.๒ แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test)

๒. แบบทดสอบความถนัด (Aptitude Test)

๒.๑ ความถนัดในการเรียน (Scholastic Aptitude Test)

๒.๒ ความถนัดเฉพาะ (Specific Aptitude Test)

๓. แบบทดสอบบุคคลกับสังคม (Personal-social Test) หรือการปรับตัว

๓.๑ ทัศนคติ (Attitude)

๓.๒ ความสนใจ (Interest) และอื่น ๆ

เยาวดี รามชัยกุล วิบูลย์ศรี (๒๕๕๒ : ๑๖) กล่าวถึงแบบสอบผลสัมฤทธิ์ว่า ความหมายทั่วไปของแบบสอบผลสัมฤทธิ์ คือ แบบวัดผลการเรียนรู้ด้านเนื้อหาวิชาและทักษะต่าง ๆ ของแต่ละสาขาวิชา โดยเฉพาะสาขาทั้งหลายที่ได้จัดสอนในระดับชั้นเรียนต่าง ๆ ของแต่ละโรงเรียน ลักษณะของแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีทั้งที่เป็นข้อเขียน (Paper and Pencil Test) และที่เป็นภาคปฏิบัติจริง (Performance Test)

๒.๓.๒ ประเภทของแบบทดสอบ

เยาเวรศ จันทะเสน (๒๕๖๓) กล่าวถึงประเภทแบบทดสอบว่า แบบทดสอบนั้นสามารถแบ่งได้หลายประเภท แล้วแต่ว่าจะยึดอะไรเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ซึ่งจะยกตัวอย่างการแบ่งประเภท พร้อมทั้งอธิบาย ดังนี้

๑. แบ่งตามสิ่งที่วัด แบ่งออกได้ ๓ ประเภท คือ

๑.๑ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หมายถึงข้อสอบที่วัดสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านมาแล้วว่ามีอยู่เท่าใด แบ่งออกเป็น ๒ ชนิด คือ

๑.๑.๑ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น (Teacher Made Test) เป็นข้อสอบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูสอนเท่านั้น ไม่นำไปใช้กับกลุ่มอื่น

๑.๑.๒ แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) เป็นข้อสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ได้มีการพัฒนาด้วยการวิเคราะห์ทางสถิติมาแล้วหลายครั้งจนมีคุณภาพสมบูรณ์ อีกทั้งยังมีเกณฑ์ปกติ (Norm) ไว้สำหรับเปรียบเทียบคุณภาพต่าง ๆ ของนักเรียนต่างกลุ่มกันได้อีกด้วย

๑.๒ แบบทดสอบวัดความถนัด (Aptitude) เป็นข้อสอบที่มุ่งวัดสมรรถภาพสมองของผู้เรียนว่าจะเรียนได้ไกลหรือประสบผลสำเร็จเพียงใด เพื่อใช้ในการทำนายหรือพยากรณ์อนาคตของผู้เรียน แบ่งออกเป็น ๒ ชนิด คือ

๑.๒.๑ แบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียน (Scholastic Aptitude Test) เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดความสามารถทางวิชาการต่าง ๆ เช่น ภาษา คณิตศาสตร์

๑.๒.๒ แบบทดสอบวัดความถนัดเฉพาะอย่าง (Specific Aptitude Test) เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดความถนัดเฉพาะอย่างที่เกี่ยวข้องกับอาชีพต่าง ๆ เช่น ความสามารถทางศิลปะ เครื่องยนต์

๑.๓ แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ (Personality) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดบุคลิกภาพ และการปรับตัวให้เข้ากับสังคม เช่น แบบทดสอบวัดเจตคติ ความสนใจ

๒. แบ่งตามลักษณะการเขียนตอบ แบ่งเป็น ๒ ประเภทคือ

๒.๑ แบบทดสอบอัตนัย (Subjective) หรือแบบทดสอบความเรียง หรือแบบทดสอบเรียงความ (Essay) หมายถึงแบบทดสอบที่กำหนดปัญหา แล้วให้ผู้ตอบเขียนตอบยาว ๆ

๒.๒ แบบทดสอบปรนัย (Objective) แบ่งออกเป็นส่วนย่อย ๆ ได้ ๔ แบบ คือ

๒.๒.๑ แบบถูก-ผิด (True- False)

๒.๒.๒ แบบเติมคำ (Completion)

๒.๒.๓ แบบจับคู่ (Matching)

๒.๒.๔ แบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

๓. แบ่งตามวิธีการตอบ แบ่งได้ ๓ ประเภท คือ

๓.๑ แบบให้ลงมือกระทำ (Performance Test) หมายถึงข้อสอบภาคปฏิบัติทั้งหลาย เช่น พลศึกษา การฝีมือ การปรุงอาหาร เป็นต้น

๓.๒ แบบให้เขียนตอบ (Paper-Pencil Test) หมายถึงข้อสอบที่ต้องใช้การเขียนตอบทั้งหมด

๓.๓ แบบสอบปากเปล่า (Oral Test) หมายถึง การถามตอบแบบปากเปล่า โดยการโต้ตอบกันทางคำพูด การสอบแบบนี้จะสอบทีละคน (Individual Test) เช่น การสอบสัมภาษณ์

๔. แบ่งตามเวลาที่กำหนดให้ตอบ แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

๔.๑ แบบใช้ความเร็ว (Speed Test) ข้อสอบประเภทนี้จะมีจำนวนข้อมาก ๆ และง่าย แต่จะจำกัดเวลา เช่น ข้อสอบวิชาเลขคณิตคิดในใจ ข้อสอบวัดทักษะทางตา

๔.๒ แบบให้เวลามาก ๆ (Power Test) ข้อสอบประเภทนี้ มักจะเป็นข้อสอบอัตนัย เพื่อทดสอบความรู้ที่มีอยู่ว่ามีมากน้อยเพียงใด โดยให้เวลานาน ๆ หรือบางครั้งก็ให้น่ากลับไปทำที่บ้าน เช่น รายงาน ภาคนิพนธ์ วิทยานิพนธ์

๕. แบ่งตามจุดมุ่งหมายในการใช้ประโยชน์ อาจแบ่งออกได้ ดังนี้

๕.๑ แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัย (Diagnostic Test) หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อค้นหาข้อบกพร่อง หรือจุดอ่อนในการเรียนแต่ละวิชาเป็นเรื่อง ๆ ไป

๕.๒ แบบทดสอบเพื่อทำนาย (Prognostic Test) เป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพในด้านความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ (Predictive Validity) สูง เพื่อใช้ทำนายว่าจะเรียนสำเร็จหรือไม่ในอนาคต ซึ่งส่วนมากจะเป็นแบบทดสอบวัดความถนัดในการเรียน

๖. แบ่งตามความถี่ในการสอบ แบ่งออกได้ ๒ ประเภท คือ

๖.๑ แบบทดสอบย่อย (Formative Test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดหลังจบหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงการเรียนการสอน

๖.๒ แบบทดสอบรวม (Summative Test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดหลังจากที่ศึกษาจบรายวิชานั้นทั้งหมดแล้ว เพื่อจะประเมินผลว่านักเรียนสอบได้ หรือตก ผ่านหรือไม่ผ่าน

๒.๓.๓ แบบทดสอบและการสร้าง

เยาเวรศ จันทะแสน (๒๕๖๗) กล่าวถึงแบบทดสอบที่นิยมใช้ในการเรียนการสอนนั้นเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่มีหลายประเภทและมีหลักวิธีการสร้างดังนี้

๑.ข้อสอบอัตนัย หรือความเรียง (Subjective or Easy Test)

ข้อสอบอัตนัยมีเฉพาะคำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้สอบได้สามารถแสดงออก โดยใช้ภาษาของตนเองเขียนตอบตามเสรีภาพ ตามความรู้และความคิดเห็นของแต่ละคน

หลักการสร้างข้อสอบอัตนัย

๑. เขียนคำชี้แจงให้ชัดเจนเกี่ยวกับการตอบคำถาม เวลาที่ใช้สอบ และคะแนนเต็มในแต่ละข้อ
๒. ควรใช้ถามในสิ่งที่ข้อสอบอัตนัยสามารถวัดได้ดีที่สุด เช่น การบรรยาย การแสดงความคิดเห็นและข้อวิจารณ์ต่าง ๆ และพยายามหลีกเลี่ยงคำถามที่เป็นความรู้ความจำ
๓. การออกข้อสอบควรคำนึงความสำคัญของจุดมุ่งหมายที่วางไว้ในตารางวิเคราะห์หลักสูตร โดยเลือกถามเฉพาะจุดที่สำคัญ ๆ ของเรื่อง
๔. พยายามให้ความยาวของข้อสอบ (จำนวนข้อสอบ) พอเหมาะกับเวลาที่กำหนดให้เพราะผู้สอบต้องใช้เวลาในการรวบรวมและจัดระบบความคิดและเขียนตอบ
๕. ไม่ควรให้มีการเลือกตอบเป็นบางข้อ เช่น มี ๕ ข้อให้เลือกทำ ๔ ข้อ เพราะอาจมีการได้เปรียบ-เสียเปรียบ อันเนื่องมาจากข้อสอบมีความยากง่ายไม่เท่ากัน ทำให้คะแนนที่ได้เปรียบเทียบกันไม่ได้ อีกทั้งยังเป็นการไม่ยุติธรรมสำหรับผู้ที่ตอบคำถามได้ทุกข้อ

หลักการตรวจให้คะแนนข้อสอบอัตนัย

๑. สร้างรายการคำตอบให้สมบูรณ์ และกำหนดคะแนนของแต่ละคำตอบ
๒. ควรให้คะแนนคำตอบที่เป็นการรวบรวมความคิด ลักษณะการเขียนชัดเจน การอธิบายความถูกต้องของแต่ละตอน

๓. ควรตรวจสอบข้อสอบของผู้เรียนทีละข้อพร้อม ๆ กันไปทุกคนเสร็จแล้วจึงค่อยตรวจสอบข้อต่อไป
๔. ควรประเมินผลงานตามที่ตอบ ไม่ใช่ตามความรู้สึกรู้สึกหรือความประทับใจของผู้ตรวจ
๕. ถ้าเป็นไปได้ น่าจะมีผู้ตรวจอย่างน้อย ๒ คนตรวจข้อสอบข้อเดียวกัน เพื่อตรวจสอบความยุติธรรมในการให้คะแนน

๒. ข้อสอบปรนัย (Objective Test)

ลักษณะโดยทั่วไปของข้อสอบปรนัย จะประกอบด้วย ๒ ส่วน คือคำถาม และคำตอบ ตัวคำถามของข้อสอบปรนัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความรู้ความสามารถต่าง ๆ ตามที่ผู้ถามต้องการ ซึ่งจะวัดตั้งแต่ความจำผิวเผินไปจนถึงวัดพฤติกรรมที่ลึกซึ้งคือการประเมินค่า คำถามแต่ละข้อจะถามเฉพาะจุดเล็ก ๆ ของเนื้อหา ดังนั้นจึงมีจำนวนมากข้อ ส่วนคำตอบของคำถามประเภทนี้ผู้ตอบต้องใช้เวลาในการคิดและการตอบเป็นส่วนใหญ่ การเขียนตอบจะใช้เวลาน้อยซึ่งอาจเขียนเป็นประโยคสั้น ๆ หรือทำเครื่องหมายบนคำตอบที่ต้องการ ดังนั้น สารสำคัญของผู้ตอบที่ต้องปฏิบัติมี ดังนี้

๑. ต้องอ่านข้อสอบที่มีทั้งคำถามและคำตอบที่สมบูรณ์ ทำให้ผู้ตอบไม่มีอิสระในการแสดงความคิดเห็นในคำตอบนั้นเลย

๒. เลือกคำตอบที่ถูกที่สุด จากตัวเลือกที่ผู้เขียนข้อสอบกำหนดมาให้

๓. ต้องตอบคำถามจากข้อสอบหลายข้อ

ข้อสอบปรนัยสามารถแบ่งแยกย่อยได้ ๕ ประเภท คือ

๑. แบบตอบสั้น ๆ

๒. แบบเติมคำ

๓. แบบจับคู่

๔. แบบถูก-ผิด

๕. แบบเลือกตอบ

ซึ่งจะขอเสนอรายละเอียดในแต่ละประเภท ดังนี้

๑. ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ (Short Answer Test)

ลักษณะข้อสอบ จะประกอบด้วยคำถามที่สมบูรณ์ ต้องกำหนดให้ผู้ตอบแสดงความสามารถในการแก้ปัญหาด้วยการเขียนตอบ โดยตัวคำตอบจะมีลักษณะเป็นคำเดี่ยว ๆ หรือประโยคสั้น ๆ

๒. ข้อสอบแบบเติมคำ (Completion Test)

ลักษณะข้อสอบ ข้อสอบเติมคำจะเขียนประโยคหรือข้อความตอนนำไป แล้วเว้นว่างข้อความหรือท้ายข้อความสำหรับให้เติมคำ เพื่อให้ข้อความนั้นถูกต้องสมบูรณ์ การเว้นช่องว่างให้เติมอาจเว้นมากกว่าหนึ่งแห่งก็ได้

๓. ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching Test)

ลักษณะข้อสอบ ข้อสอบจะประกอบไปด้วยภาคคำถาม และภาคคำตอบ โดยผู้ตอบจะต้องจับคู่ระหว่างคำถามและคำตอบที่กำหนดให้ตรงกัน หรือสัมพันธ์กันอย่างมีเหตุผล ตัวอย่าง เช่น

ความแตกต่างของข้อสอบอัตนัยและปรนัย

ทั้งข้อสอบอัตนัยและปรนัยต่างก็เป็นข้อสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ข้อสอบทั้งสองชนิดนี้ต่างก็มีข้อแตกต่างพอสรุปได้ ตามตารางที่ ๑

ตารางที่ ๒ ตารางแสดงความแตกต่างของข้อสอบอัตนัยและปรนัย

ลักษณะ	ข้อสอบปรนัย	ข้อสอบอัตนัย
๑. วัดความมุ่งหมายของการเรียนการสอน	- ความรู้ ความเข้าใจ การประยุกต์ และการวิเคราะห์ ไม่เหมาะที่จะใช้วัด การสังเคราะห์และการประเมินค่า	- ความเข้าใจ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า ไม่เหมาะที่จะใช้วัดความรู้ ความจำ
๒. การสุ่มเนื้อหา	- ใช้จำนวนข้อสอบมาก ทำให้สุ่มเนื้อหาได้มาก	- ใช้จำนวนข้อสอบน้อย ทำให้สุ่มเนื้อหาได้น้อย
๓. การเตรียมการ	- ข้อสอบที่ดีสร้างยาก และใช้เวลาสร้างนาน	- ข้อสอบที่ดีสร้างยาก แต่ทำได้ง่ายกว่าแบบปรนัย
๔. การให้คะแนน	- ยุติธรรม ง่ายและมีความเชื่อมั่นสูง	- ลำเอียงยากและมีความเชื่อมั่นต่ำ
๕. ปัจจัยที่ทำให้คะแนนคลาดเคลื่อน	- เนื่องจากการอ่านข้อสอบ และการเดาของผู้สอบ	- เนื่องจากลายมือ และวิธีเขียนของผู้สอบ
๖. ผลต่อการเรียนรู้	- กระตุ้นให้ผู้เรียนจำ แปลความ วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้อื่น	- กระตุ้นให้ผู้เรียนจัดระบบ ผสมผสานและแสดงออกซึ่งความคิดของตน

ที่มา : เยาวเรศ จันทะแสน (๒๕๖๗)

๒.๔ ความหมายของเนื้อหาของ การเขียนอัลกอริทึม

วุฒิชัย เกษพานิช. (๒๕๔๖) อัลกอริทึม มีที่มาจากชื่อของนักคณิตศาสตร์ชาวเปอร์เซียในยุคศตวรรษที่ ๙ ชื่ออะบู अबดุลลาห์ มุฮัมหมัด บิน มุซา อัลคาวาริซมีย (Abu Abdillah Muhammad binMusa al-Khawarizmi) คำว่าอัลคาวาริซมีย (al-Khawarizmi) ได้เพี้ยนเป็นอัลกอริทึม (Algoritmi) เมื่องานเขียนของเขาได้รับการแปลเป็นภาษาละติน แล้วกลายเป็นอัลกอริทึม (Algorithm) ซึ่งหมายถึงกฎที่ใช้ในการคิดคำนวณเลขคณิตในช่วงศตวรรษที่ ๑๘ ในปัจจุบันคำนี้ได้มีความหมายที่กว้างขึ้นโดยหมายรวมถึงขั้นตอนวิธีการในการแก้ปัญหาต่าง ๆ มีนักการศึกษา นักวิชาการ ให้ความหมายของคำว่า อัลกอริทึม (Algorithm) ไว้หลายท่าน ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถานได้บัญญัติศัพท์คำว่า “Algorithm” ใช้คำว่า “ขั้นตอนวิธี” หมายถึง ขั้นตอนวิธีการแก้ปัญหาเชิงคำนวณด้วยคอมพิวเตอร์

อัลกอริทึม (Algorithm) หมายถึง ขั้นตอนหรือลำดับการประมวลผลในการแก้ปัญหาใดปัญหาหนึ่งซึ่งจะช่วยให้ผู้พัฒนาโปรแกรมเห็นขั้นตอนการเขียนโปรแกรมอย่างง่ายขึ้น

อัลกอริทึม (Algorithm) หมายถึง แนวคิดอย่างมีเหตุผลที่ผู้เขียนโปรแกรมใช้ในการอธิบายวิธีการอย่างเป็นขั้นตอนตามลำดับในการที่จะพัฒนาโปรแกรมนั้น ๆ เพื่อตรวจสอบขั้นตอนต่าง ๆ ในการทำงานและความถูกต้องในแต่ละขั้นตอน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า อัลกอริทึม (Algorithm) หมายถึง กระบวนการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่มีลำดับการทำงานเป็นขั้นเป็นตอนชัดเจน และปฏิบัติตามขั้นตอนแล้วได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ

ซึ่งในการเริ่มต้นในการเขียนโปรแกรมอัลกอริทึมมีความสำคัญเป็นอย่างมากเพราะ เป็นการจัดลำดับขั้นตอนวิธีการแก้ปัญหาหรือจัดการความคิดให้เป็นขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาในขั้นตอนการเขียนโปรแกรมที่สอดคล้องกรรมวิธีแก้ปัญหาที่กำหนดไว้ การเขียนอัลกอริทึมจึงเป็นการแสดงลำดับการทำงานตาม

คุณสมบัติด้านการประมวลผลของคอมพิวเตอร์ ที่พร้อมจะนำไปแปลงเป็นลำดับคำสั่งให้คอมพิวเตอร์ทำงาน การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วยภาษาที่เหมาะสม เพื่อสั่งให้คอมพิวเตอร์ทำงานตามอัลกอริทึมที่กำหนดไว้ และการเขียนอัลกอริทึมออกมาให้ตรวจสอบความถูกต้องได้ครบถ้วนขึ้น

หลักการเขียนอัลกอริทึม

สุรศักดิ์ มั่งสิงห์. (๒๕๖๑) กระบวนการสำคัญเริ่มต้นที่จุดจุดเดียวในการมีจุดเริ่มต้นหลายที่จะทำให้กระบวนการวิธีสืบสน จนในที่สุดอาจทำให้ผลลัพธ์ที่ได้ไม่ตรงกับความต้องการ หรืออาจทำให้อัลกอริทึมนั้นไม่สามารถทำงานได้เลยกำหนดการทำงานเป็นขั้นเป็นตอนอย่างชัดเจน การกำหนดอัลกอริทึมที่ดีควรมีขั้นตอนที่ชัดเจนไม่คลุมเครือ เสร็จจากขั้นตอนหนึ่ง ไปยังขั้นตอนที่สองมีเงื่อนไขการทำงานอย่างไร ควรกำหนดให้ชัดเจนการทำงานแต่ละขั้นตอนควรสั้นกระชับ เพราะการกำหนดขั้นตอนการทำงานให้สั้นกระชับนอกจากจะทำให้โปรแกรมทำงานได้รวดเร็วแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นที่มาพัฒนาโปรแกรมต่อยอดด้วยเพราะสามารถศึกษาอัลกอริทึมจากโปรแกรมที่เขียนไว้ได้ง่ายผลลัพธ์ในแต่ละขั้นตอนควรต่อเนื่องกัน การออกแบบขั้นตอนที่ดีนั้นผลลัพธ์จากขั้นตอนแรกควรเป็นข้อมูลสำหรับนำเข้าไปให้กับข้อมูลในขั้นต่อไป ต่อเนื่องกันไปจนกระทั่งได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการการออกแบบอัลกอริทึมที่ดี ควรออกแบบให้ครอบคลุมการทำงานในหลายรูปแบบ เช่น การออกแบบโดยคิดว่าล่วงหน้าว่าหากผู้ใช้โปรแกรมป้อนข้อมูลเข้าผิดประเภท โปรแกรมจะมีการเตือนว่าผู้ใช้งานมีการใส่ข้อมูลที่ผิดประเภทโดยโปรแกรมจะไม่รับข้อมูลนั้น เพื่อให้ใส่ข้อมูลใหม่อีกครั้ง เพื่อป้องกันการเกิดจุดบกพร่องของโปรแกรมได้

ประโยชน์ของอัลกอริทึม

ประโยชน์ของอัลกอริทึม (Algorithm) คือ ทำให้ไม่สับสนกับวิธีดำเนินงาน เพราะทุกอย่างจะถูกจัดเรียงเป็นขั้นตอนมีวิธีการและทางเลือกไว้ให้ เมื่อนำมาใช้จะทำให้การทำงานสำเร็จอย่างรวดเร็ว ทำให้ปัญหาลดลงหรือสามารถค้นหาต้นเหตุของปัญหาได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากกระบวนการถูกแยกแยะกิจกรรม ขั้นตอน และความสัมพันธ์ ออกมาให้เห็นอย่างชัดเจน

รูปแบบการเขียนอัลกอริทึม

การเขียนอัลกอริทึมมีหลายรูปแบบ โดยผู้เขียนสามารถใช้อัลกอริทึมหลายรูปแบบประกอบกันในการออกแบบอัลกอริทึมนั้นเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาการเขียนโปรแกรมได้

๑.แบบลำดับ (Sequential) มีลักษณะการทำงานจะเป็นไปตามขั้นตอน ก่อน-หลัง ต่อเนื่องกันไปเป็นลำดับ โดยการทำงานแต่ละขั้นตอนต้องทำให้เสร็จก่อน แล้วจึงไปทำขั้นตอนต่อไป

ตัวอย่าง เช่น อัลกอริทึมแบบลำดับ การทอดไข่เจียว มีลำดับขั้นตอนดังนี้

๑. เริ่มต้น ๒. หยิบไข่ไก่ ๓.ตอกไข่ไก่ใส่ภาชนะ ๔.ปรุงรส ด้วยเครื่องปรุง ๕.ตีไข่ด้วยช้อนส้อม
๖. ตั้งกระทะบนเตา ๗.เปิดแก๊ส และติดไฟ ๘.ใส่น้ำมันพืช ๙.นำไข่ที่ปรุงรสแล้วใส่ลงในกระทะ
๑๐. ทอดจนสุก ๑๑. ตักขึ้นใส่จานที่เตรียมไว้ ๑๒. จบการทำงาน

๒.แบบทางเลือก (Decision) อัลกอริทึมรูปแบบนี้ มีเงื่อนไขเป็นตัวกำหนดเส้นทางการทำงานของกระบวนการแก้ปัญหา โดยตัวเลือกนั้นอาจจะมีตั้งแต่ ๒ ตัวขึ้นไป เช่น สอบข้อเขียน คะแนนเต็ม ๕๐ ได้คะแนน ๓๐ สอบผ่าน ถ้าต่ำกว่า ๓๐ สอบไม่ผ่าน

ตัวอย่างการเขียนอัลกอริทึมแบบทางเลือก อัลกอริทึมตัดเกรดวิชาคอมพิวเตอร์

- ๑.เริ่มต้น ๒. คะแนนสอบของนักเรียน ๓. ตรวจสอบคะแนน (คะแนนที่สอบผ่าน ๕๐ คะแนน)
- ๔.ถ้ามากกว่า ๕๐ คะแนน สอบผ่าน ๕. ถ้าน้อยกว่า ๕๐ คะแนน สอบตก ๖. ประกาศผล ๗. จบการทำงาน

๓.แบบทำซ้ำ (Repetition) อัลกอริทึมแบบนี้คล้ายกับแบบทางเลือก คือ มีการตรวจสอบเงื่อนไข แต่แตกต่างกันตรงที่เมื่อการทำงานตรงตามเงื่อนไขที่กำหนด โปรแกรมจะกลับไปทำงานอีกครั้งวนการทำงานแบบนี้เรื่อย ๆ จนกระทั่งไม่ตรงกับเงื่อนไขที่กำหนดไว้จึงหยุดการทำงานหรือทำงานในขั้นต่อไป

ตัวอย่างการเขียนอัลกอริทึมแบบทำซ้ำ อัลกอริทึมการซื้อมังคุด ๑ กิโลกรัม

๑. เริ่มต้น ๒. หยิบถุงพลาสติก ๓. หยิบมังคุดมาเลือก โดยกดที่เปลือกที่นุ่มๆ ๔. ตรวจสอบเงื่อนไข (น้อยกว่า ๑ กิโลกรัม) ๕. ถ้าจริง เลือกมังคุดต่อ ๖. ถ้าเท็จ หยุดเลือก ๗. จ่ายเงินให้กับ ผู้ที่ขาย ๘.จบการทำงาน

คุณลักษณะการเขียนอัลกอริทึม

สมชาย ประสิทธิ์จุตระกูล. (๒๕๔๓) ในการแก้ปัญหาแต่ละปัญหามหลายวิธี ดังนั้นการเขียนอัลกอริทึมเพื่อแก้ปัญหาแต่ละปัญหาก็มีหลายวิธีด้วย แต่ละวิธีมีทั้งข้อเด่นข้อด้อย ดังนั้นต้องเลือกให้เหมาะสมกับงานและสภาพแวดล้อมในขณะนั้น โดยทั่วไปอัลกอริทึมที่ดี ต้องคุณลักษณะดังต่อไปนี้มีความถูกต้อง ความถูกต้องเป็นคุณสมบัติข้อแรกที่จะต้องพิจารณา นั่นคือเมื่อทำงานตามอัลกอริทึม แล้วจะต้องได้ผลลัพธ์ที่ถูกต้อง ซึ่งถ้าผลลัพธ์ที่ได้จากอัลกอริทึมไม่ถูกต้อง จะถือว่าไม่ใช่อัลกอริทึมที่ดี โดยที่ไม่จำเป็นต้องพิจารณาคุณสมบัติข้ออื่นๆใช้เวลาในการปฏิบัติงานน้อยที่สุดสั้น กระชับ มีเฉพาะขั้นตอนที่จำเป็นเท่านั้นใช้เนื้อที่ในหน่วยความจำน้อยที่สุด เนื้อที่ในหน่วยความจำจะถูกใช้สำหรับเก็บค่าของตัวแปร และเก็บคำสั่งที่ใช้ในการทำงาน ดังนั้น ถ้าอัลกอริทึมยาวเกินความจำเป็น จะทำให้ใช้เนื้อที่มาก และ ถ้ามีตัวแปรมากเกินความจำเป็น ก็จะทำให้เสียเนื้อที่ในหน่วยความจำไปด้วยมีความยืดหยุ่นในการใช้งานใช้เวลาในการพัฒนาน้อยที่สุด เมื่อนำอัลกอริทึมไปแปลงเป็นโปรแกรมภาษาคอมพิวเตอร์แล้วจะต้องใช้เวลาอันน้อยที่สุดง่ายต่อการทำความเข้าใจ

การวิเคราะห์อัลกอริทึม

การวิเคราะห์ขั้นตอนวิธีการ ต้องทำการแยกแยะระบบว่าเป็นข้อมูลเข้า หรือออกดังนี้

๑. อะไรเป็นข้อมูลเข้า (Input)
๒. วิธีการประมวลผลที่จะนำมาซึ่งคำตอบ (Process)
๓. อะไรเป็นข้อมูลออก (Output)

เครื่องมือช่วยในการเขียนอัลกอริทึม

การเขียนอัลกอริทึม เป็นการวางแผนเกี่ยวกับการแก้ปัญหา โดยจะอธิบายการทำงานที่ชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางในการเขียนโปรแกรม ช่วยให้เขียนโปรแกรมทำได้ง่ายขึ้น ช่วยให้โปรแกรมมีข้อผิดพลาดน้อยลง นอกจากนี้ยังช่วยตรวจสอบการทำงานของโปรแกรม ทำให้ทราบขั้นตอนการทำงานของโปรแกรมได้อย่างรวดเร็ว โดยไม่ต้องดูจากโปรแกรมจริง

ในการเขียนอัลกอริทึม มีเครื่องมือช่วยในการเขียนที่นิยมใช้ ๓ แบบ คือ

๑. บรรยาย (narrative description)
๒. ผังงาน (flowchart)
๓. รหัสจำลอง (pseudo code)

๑. การเขียนอัลกอริทึมแบบบรรยาย เป็นการแสดงขั้นตอนการทำงานในลักษณะการบรรยายเป็นข้อความด้วยภาษาพูดใด ๆ เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาเกาหลี ภาษาญี่ปุ่น หรือ ภาษาจีน เป็นต้น ขึ้นอยู่กับความถนัดของผู้เขียนอัลกอริทึม มักเขียนบรรยายขั้นตอนการทำงานเป็นข้อๆ

๒. การเขียนอัลกอริทึมแบบผังงาน การเขียนอัลกอริทึมแบบผังงานจะแสดงขั้นตอนการทำงานในลักษณะของรูปภาพหรือสัญลักษณ์ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่เป็นมาตรฐาน ไม่อ้างอิงภาษาใดภาษาหนึ่ง ทำให้เห็นลำดับการทำงานก่อนหลังได้ชัดเจน

๓. การเขียนอัลกอริทึมโดยใช้รหัสจำลอง เป็นการเขียนขั้นตอนการทำงานในลักษณะของคำอธิบายที่มีรูปแบบโครงสร้างชัดเจน ไม่ขึ้นกับภาษาใดภาษาหนึ่ง แต่สามารถเปลี่ยนเป็นภาษาคอมพิวเตอร์ได้ง่าย ดังนั้นโครงสร้างส่วนใหญ่จึงนิยมใช้คำสั่งเฉพาะที่มีอยู่ในคอมพิวเตอร์เพื่อแทนการทำงานต่าง ๆ เช่น Read if Case หรือ While/Do เป็นต้น การเขียนอัลกอริทึมมีลักษณะดังต่อไปนี้

๑. รูปแบบเป็นภาษาพูดง่าย ๆ ภาษาอังกฤษ หรือภาษาไทยก็ได้
๒. ไม่มีกฎที่แน่นอนตายตัว แต่ลักษณะคล้ายกับภาษาคอมพิวเตอร์
๓. ไม่เจาะจงภาษาคอมพิวเตอร์ใดภาษาหนึ่ง
๔. ใช้คำเฉพาะ (Keyword)
๕. เริ่มต้น คือคำสั่งที่อยู่บรรทัดแรก และ สิ้นสุด คือ คำสั่งที่อยู่บรรทัดสุดท้าย
๖. ใช้ย่อหน้าในการเขียนการทำงานย่อยที่อยู่ภายใน
๗. ไม่ระบุอุปกรณ์ในการรับข้อมูลหรือแสดงผลข้อมูล
๘. ข้อมูลต่าง ๆ ที่ใช้ควรอยู่ในรูปของตัวแปร

จากที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่า อัลกอริทึม (Algorithm) เป็นวิธีการในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่มีลำดับการทำงานเป็นขั้นตอนชัดเจน และปฏิบัติตามขั้นตอนแล้วได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ อัลกอริทึมที่ดีจะต้องมีความถูกต้อง ทำงานได้เร็ว สั้น กระชับ ใช้เนื้อที่ในหน่วยความจำน้อย มีความยืดหยุ่นเขียนโปรแกรมได้เร็ว และง่ายต่อการทำความเข้าใจ การเขียนอัลกอริทึมเป็นการวางแผนเกี่ยวกับการแก้ปัญหา โดยจะอธิบายการทำงานที่ชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางในการเขียนโปรแกรม ช่วยให้การเขียนโปรแกรมทำได้ง่ายขึ้น ลดข้อผิดพลาดของโปรแกรม และช่วยตรวจสอบการทำงานของโปรแกรม การเขียนอัลกอริทึมมีเครื่องมือช่วยในการเขียน คือ การบรรยาย ผังงาน และ ซูโดโค้ด การเขียนแบบบรรยายจะเขียนบรรยายด้วยภาษาพูดใด ๆ ทำให้แปลงเป็นโปรแกรมได้ยาก การเขียนแบบผังงานจะเขียนเป็นรูปภาพโดยใช้สัญลักษณ์แทนความหมายต่าง ๆ ทำให้มองเห็นลำดับการทำงานของอัลกอริทึมได้ชัดเจน แปลงเป็นโปรแกรมก็ทำได้ง่ายและเร็ว การเขียนแบบรหัสเทียมจะกึ่งบรรยายร่วมกับคำเฉพาะซึ่งจะใกล้เคียงกับภาษาคอมพิวเตอร์ทำให้แปลงเป็นโปรแกรมภาษาคอมพิวเตอร์ก็ทำได้ง่ายและเร็วกว่าการเขียนแบบผังงาน

อัลกอริทึม (Algorithm) คือ กระบวนการแก้ปัญหาที่สามารถอธิบายออกมาเป็นขั้นตอนที่ชัดเจน เมื่อนำเข้าอะไร แล้วจะต้องได้ผลลัพธ์เช่นไร กระบวนการนี้ประกอบด้วยจะประกอบด้วย วิธีการเป็นขั้นๆ และมีส่วนที่ต้องทำแบบวนซ้ำอีก จนกระทั่งเสร็จสิ้นการทำงาน

๒.๕ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

จารุณี สุทธิสุวรรณ (๒๕๔๕ : บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม วิชาดนตรีและนาฏศิลป์ เรื่อง การแสดง พื้นเมืองของท้องถิ่นภาคเหนือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ ๑) เพื่อสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม สำหรับใช้ประกอบการสอน วิชาดนตรีและนาฏศิลป์ เรื่อง การแสดง พื้นเมืองของท้องถิ่นภาคเหนือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐ ๒) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ก่อนและหลังการอ่านหนังสือ เพิ่มเติม และ ๓) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ คือ ๑) หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง การแสดงพื้นเมืองของท้องถิ่นภาคเหนือมีประสิทธิภาพ ๘๐.๑๓/๘๐.๒๓ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐ ที่กำหนดไว้ ๒) การอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติม ทำให้คะแนนก่อนเรียน

และหลังเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ และ ๓) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ชอบทุกสิ่งจากการ อ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติม เมื่ออ่านแล้ว

ได้รับความรู้ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน นอกจากนี้ นักเรียนเกิดความรู้สึกรัก ภาควิชาในศิลปะการแสดง
พื้นเมืองของท้องถิ่นภาคเหนือ และต้องการอนุรักษ์ สืบทอดการแสดงนี้ให้คงอยู่ต่อไป

เรณู อภินันธวัชพงศ์ (๒๕๔๖ : ๗-๙) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนการ์ตูนเรื่องทศนิยมเพื่อใช้
ในการสอนซ่อมเสริม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โดยบทเรียนการ์ตูนเรื่อง ทศนิยม พัฒนา
มาจาก หนังสือการ์ตูนโดราเอมอน โดยถ่ายขยายให้มีขนาดใหญ่กว่าต้นฉบับของเดิม คือมีขนาด A๔ เพื่อให้
ขนาดของตัวหนังสือชวนอ่านและตกแต่งระบายสีให้สวยงาม มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ ๑) เพื่อ
เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนการฝึกโดยใช้บทเรียนการ์ตูนเรื่องการบวกทศนิยม ๒)
เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนการฝึกโดยใช้บทเรียนการ์ตูนเรื่องการลบทศนิยม
และ ๓) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนการฝึกโดยใช้บทเรียนการ์ตูนเรื่องการคูณ
ทศนิยม ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ คือ ๑) ภายหลังการใช้บทเรียนการ์ตูนเรื่องการบวก
ทศนิยม นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น เท่ากับ ๕.๕๐ ๒) ภายหลังการใช้บทเรียนการ์ตูน
เรื่องการลบทศนิยม นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เท่ากับ ๔.๘๔ และ ๓) ภายหลังการใช้บทเรียน
การ์ตูนเรื่องการคูณทศนิยม นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เท่ากับ ๔.๘๔

กุสุมาลย์ ประยงค์หอม (๒๕๔๗ : บทคัดย่อ) ทำวิทยานิพนธ์เรื่องการสร้างและทดลองใช้หนังสืออ่าน
เพิ่มเติมเรื่อง ชีวิตในสิ่งแวดล้อมเมืองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ
๑) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนหลังอ่านหนังสือเพิ่มเติมเรื่อง ชีวิตใน
สิ่งแวดล้อมเมืองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ และ ๒) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลัง
อ่านหนังสือเพิ่มเติมเรื่อง ชีวิตในสิ่งแวดล้อมเมืองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ ผลการวิจัยที่
เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ คือ ๑) นักเรียนกลุ่มที่อ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เพิ่มขึ้น อย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้อ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติม อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และ ๒) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้าง ขึ้นอยู่ในระดับดี- ดีมาก

ณัฐกานต์ ต้นทิพย์ (๒๕๔๗ : บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ ๑) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรม
ฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาอังกฤษ หรือ ได้รับการฝึกทักษะให้ถึงเกณฑ์ร้อยละ ๗๐ (จากการกำหนดเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ของ
สถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ๗๐ % และ ๒) เพื่อศึกษาระดับความพึง
พอใจของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผลวิจัยที่เกี่ยวข้อง
กับการวิจัยครั้งนี้ คือ ๑) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านเกณฑ์
๗๐ คือ เฉลี่ย ๘๖.๒๕ และ ๒) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารอยู่ในระดับดีมาก

ภัทรานาฏ พจนพาที (๒๕๕๐ : บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมสาระการเรียนรู้
ท้องถิ่น เรื่อง กำแพงเพชรบ้านเรา มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ ๑) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ก่อนเรียนและหลังเรียนตามกระบวนการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเรื่อง
กำแพงเพชรบ้านเรา และ ๒) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนรู้ด้วยหนังสืออ่านเพิ่มสาระการ
เรียนรู้ท้องถิ่นเรื่องกำแพงเพชรบ้านเรา ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ คือ ๑) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเรื่องกำแพงเพชรบ้านเรา มีนัยสำคัญ
ที่ระดับ ๐.๐๕ และ ๒) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนรู้ด้วยหนังสืออ่านเพิ่มสาระการเรียนรู้
ท้องถิ่นเรื่องกำแพงเพชรบ้านเรา อยู่ในระดับมากที่สุด

วราภา อินทุโร (๒๕๕๑: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สารศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ชุด อริยสัจ ๔ และมงคลชีวิต โรงเรียนเชียงยืนพิทยาคม มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ ๑) เพื่อพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สารศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ชุด อริยสัจ ๔ และมงคลชีวิต ๒) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สารศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ชุด อริยสัจ ๔ และมงคลชีวิต ๓) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับก่อนเรียนของผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๓ ที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สารศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ชุด อริยสัจ ๔ และมงคลชีวิต ๔) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๓ ที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สารศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ชุด อริยสัจ ๔ และมงคลชีวิต กับเกณฑ์ และ ๕) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๓ ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สารศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ชุด อริยสัจ ๔ และมงคลชีวิต ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ คือ ๑) หนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สารศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ชุด อริยสัจ ๔ และมงคลชีวิต มีประสิทธิภาพ ๘๙.๘๘ / ๘๘.๓๑ แสดงว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ๘๐/๘๐ ๒) ดัชนีประสิทธิผลของหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สารศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ชุด อริยสัจ ๔ และมงคลชีวิต มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ ๗๙.๒๙ แสดงว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม ร้อยละ ๗๙.๒๙ ๓) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๓ ที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สารศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ชุด อริยสัจ ๔ และมงคลชีวิต สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๑ ๔) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๓ ที่เรียนด้วยชุดหนังสืออ่านเพิ่มเติม วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สารศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ อริยสัจ ๔ และมงคลชีวิต หลังเรียนมีค่าเท่ากับ ๘๘.๓๑ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (ร้อยละ ๘๐) และ ๕) ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๓ มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สารศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ชุด อริยสัจ ๔ และมงคลชีวิต อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย ๔.๓๑)

สิริภานันท์ จิโรภาสภานุวงศ์ (๒๕๕๑ : บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องการศึกษาผลการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม หน่วยรามเกียรติ์ ช่วงชั้นที่ ๓ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนปากแพรกวิทยาคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ ๑) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมหน่วยรามเกียรติ์ และ ๒) เพื่อศึกษาผลความพึงพอใจของครูและนักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมหน่วยรามเกียรติ์ ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ คือ ๑) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมหน่วยรามเกียรติ์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ และ ๒) ผลความพึงพอใจของครูและนักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมหน่วยรามเกียรติ์ อยู่ในระดับมากที่สุด

นิฤมล วิทยาเอนกนันท์ (๒๕๕๒ : บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ภาษาอังกฤษ เรื่อง Talking about Thailand สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ ๑) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง Talking about Thailand จำนวน ๕ เล่ม ผลการวิจัยที่

เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ คือ ๑) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ ๑ ที่เรียนด้วย หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง Talking about Thailand หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ ๐.๐๑

พรพิทักษ์ ยาศิริ (๒๕๕๒ : บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องการพัฒนานักเรียนบกพร่องการอ่าน การเขียนภาษาไทย มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ ๑) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนซ่อมเสริม ในแต่ละบทเรียนของนักเรียนบกพร่องกลุ่มวิกฤติโดยใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนา นักเรียนบกพร่องการอ่าน การเขียนภาษาไทย ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ คือ ๑) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนซ่อมเสริม ในแต่ละบทเรียนของนักเรียนบกพร่องกลุ่ม วิกฤติ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียน บกพร่องการอ่าน การเขียนภาษาไทย สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

พัฒนา เจริญสกุล (๒๕๕๒ : บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ประเภทหนังสือบท กลอน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ มีวัตถุประสงค์ ของการวิจัย คือ ๑) เพื่อสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ประเภทหนังสือบทกลอน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ใน ชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านสันติวันอำเภอ พาน จังหวัดเชียงราย ๒) เพื่อ ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยใช้หนังสืออ่าน เพิ่มเติม ประเภทหนังสือบทกลอน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน และ ๓) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของ นักเรียนต่อการเรียนการสอน โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ประเภทหนังสือบทกลอน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ใน ชีวิตประจำวัน ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ คือ ๑) หนังสืออ่านเพิ่มเติม ที่ผู้รายงานสร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ ๘๐/๘๐ ๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนได้ค่าเฉลี่ย ๘๙.๔๐ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่ตั้งไว้ ที่ร้อยละ ๗๕ และ ๓) หนังสืออ่านเพิ่มเติม ประเภทหนังสือบทกลอน มีความพึงพอใจต่อการเรียนการ สอนในระดับมากที่สุด

นภาพรณ หย่างพานิช (๒๕๕๓ : บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องการสร้างและการใช้ชุดฝึก Unplugged Codingภาษาอังกฤษ ชุดพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารให้ถูกต้องตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ ๑) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึก Unplugged Codingภาษาอังกฤษ ชุดพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารให้ถูกต้องตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรม ๒) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มเป้าหมายโดยใช้ชุดฝึก Unplugged Codingภาษาอังกฤษ ชุด พัฒนาทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารให้ถูกต้องตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรม และ ๓) เพื่อศึกษาความพึง พ้อใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อชุดฝึก Unplugged Codingภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้ งนี้ คือ ๑) ชุดฝึก Unplugged Codingภาษาอังกฤษ ชุดพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารให้ถูกต้องตาม มารยาทสังคมและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ มีประสิทธิภาพ ๘๐.๘๘ / ๘๑.๕๐ นับว่าเป็นสื่อที่มี ประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยม ีความก้าวหน้าเฉลี่ย ๗.๑๐ คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๓๒ และ ๓) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหนังสือชุดนี้อยู่ใน ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๙๕

สุจิตรา ศรีชาติ (๒๕๕๓ : บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี(ภาษาอังกฤษ) โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริม ประสิทธิภาพ การเรียนและแบบ ฝึกทักษะประกอบหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมประสิทธิภาพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ ๑) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ภาษาอังกฤษ)โดยใช้ หนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมประสิทธิภาพการเรียนและแบบฝึกทักษะประกอบหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริม

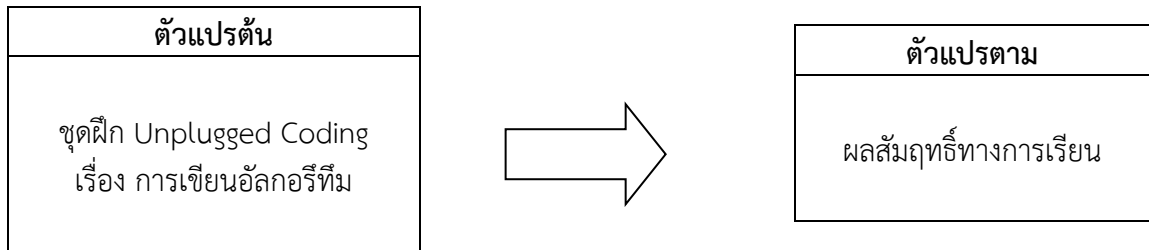
ประสิทธิภาพการเรียนรู้ ๒) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะประกอบหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ ๓) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะประกอบหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ และ ๔) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะประกอบหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ คือ ๑) การกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ภาษาอังกฤษ) โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะประกอบหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ๒) ดัชนีประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ และแบบฝึกทักษะประกอบหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น ๓) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ และแบบฝึกทักษะประกอบหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ สูงกว่า ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะประกอบหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ และ ๔) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะประกอบหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

สุภาวดี นรชาญ (๒๕๕๓ : บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องการสร้างและพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง My School กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ภาษาอังกฤษ) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ ๑) เพื่อพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง My School ๒) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง My School กับคะแนนก่อนเรียน และ ๓) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง My School ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ คือ ๑) หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน และ ๓) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

สุรพงษ์ แก่นอากาศ (๒๕๖๗ : ๗๑) ทำวิจัยเรื่องการสร้างหนังสือภาพสามมิติเพื่อใช้ประกอบการเล่านิทานเรื่อง “ผจญภัยเมืองขยะ” ประกอบการสอนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ ๑) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ด้วยวิธีการเล่านิทานประกอบหนังสือภาพสามมิติ กับการเรียนแบบเล่านิทานปกติ และ ๒) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนรู้ด้วยหนังสือภาพสามมิติที่ได้จากการสุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้คือ ๑) นักเรียนที่เรียนจากการเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบเล่านิทานประกอบหนังสือภาพสามมิติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น $t = ๒.๗๑$ แสดงว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ กับการเรียนแบบเล่านิทานปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๕ และ ๒) ความพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสือสามมิติ โดยค่าเฉลี่ยทั้งฉบับเท่ากับ ๔.๐๐ ค่าความแปรปรวนเท่ากับ ๗.๒๐ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

๒.๖ กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้มีกรอบในการวิจัยตามภาพที่ ๑

ภาพที่ ๑ กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ ๓

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ โดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง จังหวัดตรัง ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

๓.๑ กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุงจำนวน ๒๖ คน

แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แบบ Experimental Design ผู้วิจัยใช้แบบวิจัยที่มีกลุ่มเดียว แต่มีการวัดก่อนและหลังทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) ตามตารางที่ ๒

ตารางที่ ๓ ตารางแสดงแบบแผนการวิจัย

O _๑	X	O _๒

หมายเหตุ :	O _๑	หมายถึง	การวัดผลก่อนเรียน
	X	หมายถึง	ชุดฝึก Unplugged Codingการเรียนรู้
	O _๒	หมายถึง	การวัดผลหลังเรียน

๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

๑. ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม
๒. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนอัลกอริทึม

๓.๓ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

๑. ศึกษาหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน ๒๕๕๑
๒. ศึกษาหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จากเอกสาร ตำราและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
๓. ดำเนินการสร้างชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม
๔. นำชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญกลุ่ม ข จำนวน ๓ ท่านคือ ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทางการสอนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ ๓ ท่าน (ภาคผนวก ก) โดยใช้การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับวัตถุประสงค์ (IOC : Index of Concurrence) ค่าดัชนี ความสอดคล้องที่ยอมรับได้ ต้องมีค่าตั้งแต่ ๐.๕ ขึ้นไป ซึ่งชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม มีค่า IOC เท่ากับ ๑.๐๐ แสดงว่ายอมรับได้ (ภาคผนวก ง)

๕. การหาประสิทธิภาพของชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม โดยใช้สูตร E_1/E_2 ได้ค่าเท่ากับ $80.24/84.87$ ซึ่งมีค่ามากกว่าตามเกณฑ์ $80/80$ ที่ตั้งไว้ (ภาคผนวก ง)

๖. นำชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม มาปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้ต่อไป

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนอัลกอริทึม มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

๑. ดำเนินการสร้าง แบบทดสอบโดยการศึกษาเนื้อหาเรื่อง การเขียนอัลกอริทึม วัตถุประสงค์ที่จะวัดรูปแบบข้อสอบที่จะดำเนินการสร้าง หลังจากนั้นดำเนินการเขียนแบบทดสอบจำนวน ๒๐ ข้อ เพื่อนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบต่อไป

๒. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญกลุ่ม ก จำนวน ๓ ท่านคือ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ๑ ท่าน รองหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ๑ ท่าน และครูที่มีประสบการณ์ทางการสอนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ ๒ ๑ ท่าน (ภาคผนวก ก) โดยใช้การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับจุดประสงค์ (IOC : Index of Concurrence) ค่าดัชนีมีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ ต้องมีค่าตั้งแต่ ๐.๕๐ ขึ้นไป ซึ่งแบบทดสอบมีค่า IOC เท่ากับ ๑.๐๐ แสดงว่ายอมรับได้ (ภาคผนวก ฉ)

๓. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง ที่ไม่ใช้กลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๓๐ คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และหาค่าอำนาจการจำแนก (r) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-๒๐ พบว่ามีแบบทดสอบมีค่าความยากง่ายส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง ๐.๓๐-๐.๘๐ ซึ่งอยู่ในค่าที่ยอมรับได้ (ตั้งแต่ ๐.๒๐-๐.๘๐) ค่าอำนาจการจำแนกส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง ๐.๖๓-๐.๙๓ ซึ่งอยู่ในค่าที่ยอมรับได้ (ตั้งแต่ ๐.๒๐ ขึ้นไป) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่าเท่ากับ ๐.๕๘ จึงมีค่ามากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ภาคผนวก ฉ)

๔. นำแบบทดสอบเรื่อง การเขียนอัลกอริทึม ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ ๒ โดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง จังหวัดตรัง ใช้คือสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ โดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง จังหวัดตรัง ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ ๔ ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง จังหวัดตรัง

ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม	ประสิทธิภาพของชุดฝึก	
	E๑	E๒
ทดสอบรายบุคคล	๘๐.๐๐	๘๕.๐๐
ทดสอบกลุ่มเล็ก (๙ คน)	๘๐.๕๖	๘๖.๑๑
ทดสอบกลุ่มใหญ่ (๓๐ คน)	๘๐.๑๗	๘๓.๕๐
ค่าเฉลี่ย	๘๐.๒๔	๘๔.๘๗

จากตารางที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม นักเรียนทั้งหมด ๓๙ คน โดยการทดสอบรายบุคคล นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐๐ ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนคะแนนคิดเป็นร้อยละ ๘๕.๐๐ ทดสอบกลุ่มเล็ก ๙ คน นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ ๘๐.๕๖ ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนคะแนนคิดเป็นร้อยละ ๘๖.๑๑ และกลุ่มใหญ่ ๓๐ คน นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ ๘๐.๑๗ ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนคะแนนคิดเป็นร้อยละ ๘๓.๕๐ พบว่า เมื่อนำมาหาค่าเฉลี่ย ของที่เป็นประสิทธิภาพของชุดฝึกพบว่า มีประสิทธิภาพ ๘๐.๒๔/๘๔.๘๗ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/ ๘๐

ตารางที่ ๕ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม

กลุ่มเป้าหมาย	จำนวน (N)	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
หลังเรียน	๒๖	๑๖.๗๒	๒.๒๗	๑๗.๔๕	๐.๐๐
หลังเรียน	๒๖	๒๗.๑๗	๒.๓๓		

จากตารางที่ ๕ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ ของนักเรียนหลังเรียนโดยชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม มากกว่าก่อนเรียนเท่ากับ ๑๐.๔๕ คะแนน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ ๖ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ ของนักเรียน
 หลังเรียนด้วยชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม กับเกณฑ์

คนที่	ก่อนเรียน (๓๐ คะแนน)	หลังเรียน (๓๐ คะแนน)	คนที่	ก่อนเรียน (๓๐ คะแนน)	หลังเรียน (๓๐ คะแนน)
๑	๑๖	๒๘	๑๖	๑๓	๒๖
๒	๑๖	๒๙	๑๗	๑๔	๒๙
๓	๑๗	๓๐	๑๘	๑๙	๒๗
๔	๑๖	๒๖	๑๙	๑๙	๒๘
๕	๑๙	๒๕	๒๐	๑๘	๒๖
๖	๑๖	๒๔	๒๑	๑๗	๒๙
๗	๑๗	๒๘	๒๒	๑๖	๓๐
๘	๒๔	๒๗	๒๓	๑๕	๒๗
๙	๑๖	๓๐	๒๔	๑๕	๒๖
๑๐	๑๔	๒๖	๒๕	๑๖	๒๘
๑๑	๑๖	๒๗	๒๖	๑๖	๓๐
๑๒	๑๗	๒๕			
๑๓	๑๕	๒๐			
๑๔	๑๔	๒๔			
๑๕	๒๐	๒๙			

กลุ่มเป้าหมาย	จำนวน (N)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (μ)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	ค่าคะแนน ความแตกต่าง
หลังเรียน	๒๖	๓๐	๑๘.๕๗	๒.๒๗	๐.๖๐
เกณฑ์		๑๖			

จากตารางที่ ๖ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ ๒ของนักเรียน หลังเรียนโดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม มากกว่าเกณฑ์เท่ากับ ๐.๖๐ คะแนน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ โดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุงมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้ ๑) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึก Unplugged Codingการเรียนรู้เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม และ ๒) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม กับเกณฑ์

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเพื่อศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและ วิทยาการคำนวณ๒ โดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๒/๑ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

๑. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ของนักเรียนหลัง เรียนโดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม มากกว่าก่อนเรียนเท่ากับ ๘.๖ คะแนน

๒. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ของนักเรียน หลัง เรียนซ่อมเสริมโดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม มากกว่าเกณฑ์เท่ากับ ๐.๖๐ คะแนน

อภิปรายผล

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ โดยใช้ ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง จังหวัดตรัง มีประเด็นที่ นำมาอภิปราย แบ่งเป็น ๓ ประเด็น คือ

๑. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ พัฒนาทักษะในการคิด วิเคราะห์ การบูรณาการความรู้ ซึ่งทำ ให้เกิดกระบวนการใช้ความคิดในด้านต่าง ๆ และการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

๒. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ของนักเรียนหลัง เรียนโดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม มากกว่าก่อนเรียน

๓. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ๒ของนักเรียนหลัง เรียนโดยใช้ชุดฝึก Unplugged Coding เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม มากกว่าเกณฑ์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

๑. การใช้ชุดฝึก Unplugged Codingการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนควรศึกษารายละเอียด เนื้อหาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อนนำไปใช้
๒. ครูผู้สอนควรเลือกจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลายและแปลกใหม่ มีความเข้าใจง่ายในการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
๓. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง ครูผู้สอนควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียน เนื่องจากการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน
๔. การทำกิจกรรมในการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และเพื่อให้ผู้เรียนได้สามารถแสดงความรู้ความสามารถของตนเอง
๕. ครูผู้สอนควรกล่าวคำชมเชย ประทับมือ หรือให้ของรางวัลแก่ผู้เรียนที่สนใจ ไม่ดูและว่ากล่าวผู้เรียนให้เกิดความอับอายต่อหน้าเพื่อน ๆ เพื่อมีความมั่นใจ กล้าแสดงออก กล้าตอบคำถาม มีความสนใจในการเรียน และเป็นการสร้างบรรยากาศภายในห้องเรียนให้น่าเรียน มีความสนุกสนาน และเพื่อเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
๖. ครูผู้สอนควรมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม แต่งกายสุภาพเรียบร้อย ไม่เคร่งเครียดมากเกินไป พุดจาสุภาพและเป็นมิตรกับผู้เรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรมีการนำชุดฝึก Unplugged Codingการเรียนรู้ไปศึกษาเปรียบเทียบกับสื่อการสอนอื่นๆ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่
๒. ควรมีการสร้างชุดฝึก Unplugged Codingการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาอื่น ๆ เพื่อนำมาศึกษาข้อดี และข้อเสียหรือข้อจำกัดในการนำสื่อชนิดนี้มาใช้ในการเรียนการสอน

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (๒๕๔๕). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ : สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*. จังหวัดตรัง : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๑). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑*. จังหวัดตรัง : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- กุสุมาลย์ ประยงค์หอม. (๒๕๔๗). *การสร้างและทดลองใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง ชีวิตในสิ่งแวดล้อมเมืองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑*. วิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนดาราคาม
- จารุณี สุทธิสวรรค์. (๒๕๔๕). *การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม วิชาดนตรีและนาฏศิลป์ เรื่อง การแสดงพื้นเมืองของท้องถิ่นภาคเหนือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖*. วิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๑๒ (บ้านเอก)
- จินดา พลธิราช. (๒๕๕๑). *การพัฒนา หนังสือการ์ตูนเรื่อง “ช่วยหนูด้วย” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑*. วิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนยอแซฟอยุธยา
- ชวาล แพร์ดีกุล. (๒๕๕๒). *เทคนิคการวัดผลสำหรับโรงเรียนทุกแห่ง ผู้ออกข้อสอบ และผู้สอบเข้าทุกคน*. (พิมพ์ครั้งที่ ๗). จังหวัดตรัง : วิบุรย์การปก
- ชำนาญ ศุนินิตย์. (๒๕๔๗). *English Grammar Complete book with CD-Rom*. (พิมพ์ครั้งที่ ๖). จังหวัดตรัง : ๙๑๑๙ เทคนิคพรินต์
- ฐิตชัย รักบำรุง. (๒๕๕๑). *การศึกษามลสมรรถนะทางการเรียน วิชาการออกแบบและเทคโนโลยีและวิทยาการคำนวณ ๒ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ ๒ โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตแบบจำลองสถานการณ์ ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ร่วมกับการออกแบบระบบการสอนตามแนวของสถาบันพัฒนาการสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*
- ณัฐกานต์ ตันทิพย์. (๒๕๔๗). *การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
- นภาพรณ หย่างพานิช. (๒๕๕๓). *การสร้างและการใช้ชุดฝึก Unplugged Coding ภาษาอังกฤษ ชุดพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารให้ถูกต้องตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อมศึกษา คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- นราวดี พันธุ์รา. (๒๕๕๑). *ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่๑ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม*. วิจัยในชั้นเรียนคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
- นิคม วิทยาเอนกนันท์. (๒๕๕๒). *การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ เรื่อง Talking about Thailand สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑*. วิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนโคกสำโรงวิทยา
- พรพิทักษ์ ยาศิริ. (๒๕๕๒). *การพัฒนานักเรียนที่บกพร่องการอ่าน การเขียนภาษาไทย โดยการสอนซ่อมเสริมด้วยเอกสารประกอบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนบกพร่องการอ่าน การเขียนภาษาไทยและเทคนิคที่สอนน้อง*. งานวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนหินโงมพิทยาคม

- พัฒนา เจริญสกุล. (๒๕๕๒). การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ประเภทหนังสือบทกลอน เรื่องเศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖. วิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนบ้านสันติวัน ภัทรานาฏ พจนพาที. (๒๕๕๐). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง กำแพงเพชรบ้านเรา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑. วิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนวัดคูยาง
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (๒๕๕๒). การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์. (พิมพ์ครั้งที่ ๘) จังหวัดตรัง : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวเรศ จันทะแสน. (๒๕๕๒). เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาหลักการวัดและประเมินผล การศึกษา. สาขาหลักการวัดและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- เรณู อภินันธวัชพงศ์. (๒๕๕๖). การพัฒนาบทเรียนการรู้เรื่องทศนิยมเพื่อใช้ในการสอนซ่อมเสริม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑. งานวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญระยอง
- วรภา อินทุไ. (๒๕๕๑). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระ ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ชุด อริยสัจ ๔ และมงคลชีวิต. วิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนเชียงยืนพิทยาคม
- ศุภชัย หาญชำนาญ. (๒๕๕๑). ความสำคัญและประเภทของหนังสือสำหรับเด็ก. สกลนคร : โรงเรียนบ้านบอนสหราษฎร์บำรุง
- สิริภานันท์ จิโรภาสภานุวงศ์. (๒๕๕๑). การศึกษาผลการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมหน่วยรวมเกียรติ ช่วง ชั้นที่๓ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓. วิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนปากแพรกพิทยาคม
- สุจิตรา ศรีชาติ. (๒๕๕๓). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ภาษาอังกฤษ) โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริม ประสิทธิภาพ การเรียนและแบบฝึกทักษะ ประกอบหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสริมประสิทธิภาพ การเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒. วิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนบ้านเหล็กกกกอกสามัคคี
- สุภาวดี นรชาญ. (๒๕๕๓). การสร้างและพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง My School กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ภาษาอังกฤษ) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑. วิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดเหนือ

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

๑. นางกัญญาณัฐ ชัยเชื้อ

หัวหน้ากลุ่มสาระวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง

๒. นางสาวบุญศิริ เชษฐศิริพงศ์

ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง

๓. นางสาวสุกัญญา หมุนแทน

ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง

ภาคผนวก ข
แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง อัลกอริทึม

ภาคผนวก ง

ผลการหาคุณภาพของชุดฝึก Unplugged Codingการเรียนรู้

เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม,
ผลการตรวจสอบดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับวัตถุประสงค์ (IOC) ของชุดฝึก Unplugged Coding
เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม

ด้าน	ค่า IOC	การแปลผล
เนื้อหา		
ความเหมาะสมของเนื้อหา	๑.๐๐	ใช้ได้
ตรงตามวัตถุประสงค์	๑.๐๐	ใช้ได้
ความหลากหลายของเนื้อหา	๑.๐๐	ใช้ได้
เทคนิค		
ความแปลกใหม่ของชุดฝึก	๑.๐๐	ใช้ได้
การออกแบบ		
ความน่าสนใจของชุดฝึก	๑.๐๐	ใช้ได้
มีความคิดสร้างสรรค์	๑.๐๐	ใช้ได้
นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	๑.๐๐	ใช้ได้

ภาคผนวก จ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนอัลกอริทึม

ภาคผนวก ฉ

ผลการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการตรวจสอบค่าดัชนี ความสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์ ของแบบทดสอบวัดผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนอัลกอริทึม

ข้อที่	ค่า IOC	การแปลผล
๑	๑.๐๐	ใช้ได้
๒	๑.๐๐	ใช้ได้
๓	๑.๐๐	ใช้ได้
๔	๑.๐๐	ใช้ได้
๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๖	๑.๐๐	ใช้ได้
๗	๑.๐๐	ใช้ได้
๘	๑.๐๐	ใช้ได้
๙	๑.๐๐	ใช้ได้
๑๐	๑.๐๐	ใช้ได้
๑๑	๑.๐๐	ใช้ได้
๑๒	๑.๐๐	ใช้ได้
๑๓	๑.๐๐	ใช้ได้
๑๔	๑.๐๐	ใช้ได้
๑๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๑๖	๑.๐๐	ใช้ได้
๑๗	๑.๐๐	ใช้ได้
๑๘	๑.๐๐	ใช้ได้
๑๙	๑.๐๐	ใช้ได้
๒๐	๑.๐๐	ใช้ได้
๒๑	๑.๐๐	ใช้ได้
๒๒	๑.๐๐	ใช้ได้
๒๓	๑.๐๐	ใช้ได้
๒๔	๑.๐๐	ใช้ได้
๒๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๒๖	๑.๐๐	ใช้ได้
๒๗	๑.๐๐	ใช้ได้
๒๘	๑.๐๐	ใช้ได้
๒๙	๑.๐๐	ใช้ได้
๓๐	๑.๐๐	ใช้ได้

ผลการตรวจสอบค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจการจำแนก (r) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง การเขียนอัลกอริทึม

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	การแปลผล	ค่าอำนาจการจำแนก (r)	การแปลผล
๑	๐.๘๐	ใช้ได้	๐.๖๓	ใช้ได้
๒	๐.๔๐	ใช้ได้	๐.๘๗	ใช้ได้
๓	๐.๗๐	ใช้ได้	๐.๗๓	ใช้ได้
๔	๐.๓๐	ใช้ได้	๐.๙๐	ใช้ได้
๕	๐.๕๐	ใช้ได้	๐.๘๗	ใช้ได้
๖	๐.๔๐	ใช้ได้	๐.๗๗	ใช้ได้
๗	๐.๔๐	ใช้ได้	๐.๙๓	ใช้ได้
๘	๐.๗๐	ใช้ได้	๐.๗๓	ใช้ได้
๙	๐.๘๐	ใช้ได้	๐.๗๗	ใช้ได้
๑๐	๐.๔๐	ใช้ได้	๐.๙๐	ใช้ได้
๑๑	๐.๗๐	ใช้ได้	๐.๗๐	ใช้ได้
๑๒	๐.๓๐	ใช้ได้	๐.๙๓	ใช้ได้
๑๓	๐.๔๐	ใช้ได้	๐.๘๐	ใช้ได้
๑๔	๐.๔๐	ใช้ได้	๐.๘๐	ใช้ได้
๑๕	๐.๔๐	ใช้ได้	๐.๘๗	ใช้ได้
๑๖	๐.๔๐	ใช้ได้	๐.๘๓	ใช้ได้
๑๗	๐.๗๐	ใช้ได้	๐.๗๓	ใช้ได้
๑๘	๐.๔๐	ใช้ได้	๐.๘๗	ใช้ได้
๑๙	๐.๕๐	ใช้ได้	๐.๖๓	ใช้ได้
๒๐	๐.๓๐	ใช้ได้	๐.๙๓	ใช้ได้
๒๑	๐.๗๐	ใช้ได้	๐.๗๓	ใช้ได้
๒๒	๐.๓๐	ใช้ได้	๐.๙๓	ใช้ได้
๒๓	๐.๔๐	ใช้ได้	๐.๙๐	ใช้ได้
๒๔	๐.๓๐	ใช้ได้	๐.๙๓	ใช้ได้
๒๕	๐.๔๐	ใช้ได้	๐.๘๗	ใช้ได้
๒๖	๐.๕๐	ใช้ได้	๐.๘๗	ใช้ได้
๒๗	๐.๕๐	ใช้ได้	๐.๖๓	ใช้ได้
๒๘	๐.๕๐	ใช้ได้	๐.๘๗	ใช้ได้
๒๙	๐.๗๐	ใช้ได้	๐.๗๓	ใช้ได้
๓๐	๐.๓๐	ใช้ได้	๐.๙๓	ใช้ได้

ค่าความยาก - ง่าย

ค่าความยาก - ง่าย p	ความหมาย
๐.๘๐ - ๑.๐๐	ง่ายมาก
๐.๖๐ - ๐.๗๙	ค่อนข้างง่าย
๐.๔๐ - ๐.๕๙	ปานกลาง
๐.๒๐ - ๐.๓๙	ค่อนข้างยาก
๐.๐๐ - ๐.๑๙	ยากมาก

ค่าอำนาจจำแนก

ค่าอำนาจจำแนก r	ความหมาย
๐.๖๐ - ๑.๐๐	ดีมาก
๐.๔๐ - ๐.๕๙	ดี
๐.๒๐ - ๐.๓๙	พอใช้
๐.๑๐ - ๐.๑๙	ค่อนข้างต่ำ
๐.๐๐ - ๐.๐๙	ต่ำมาก

ตารางคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน เรื่อง การเขียน อัลกอริทึมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง จังหวัดตรัง

เลขที่	คะแนน แบบทดสอบ ก่อนเรียน ๒๐	คะแนน แบบทดสอบ หลังเรียน ๒๐	เลขที่	คะแนน แบบทดสอบ ก่อนเรียน ๒๐	คะแนน แบบทดสอบ หลังเรียน ๒๐	หมายเหตุ
๑	๙	๑๕	๑๔	๑๐	๑๓	
๒	๙	๑๔	๑๕	๘	๑๘	
๓	๗	๑๕	๑๖	๕	๑๔	
๔	๕	๒๐	๑๗	๖	๑๔	
๕	๔	๑๙	๑๘	๖	๑๖	
๖	๑๐	๑๔	๑๙	๔	๑๗	
๗	๙	๑๖	๒๐	๕	๑๗	
๘	๗	๑๖	๒๑	๑๐	๑๔	
๙	๘	๑๘	๒๒	๖	๑๖	
๑๐	๑๔	๑๔	๒๓	๘	๑๕	
๑๑	๒	๑๙	๒๔	๘	๑๕	
๑๒	๔	๑๗	๒๕	๘	๑๑	
๑๓	๙	๑๒	๒๖	๑๐	๒๐	

